

Český občan Václav (Wendi) Pavlát falešně obviněn ze zneužívání nezletilé dívky v Kambodži

Václav Pavlát, známý jeho přátelům jako Wendi, byl v neděli 29. 10. 2017 zatčen kambodžskou policií ve svém bytě ve městě Siem Reap. Podezření z trestného činu zneužívání čtrnáctileté khmerské dívky Bun Thoeuth oznámila policii nezisková organizace Action Pour Les Enfants (APLE).

Ještě v polovině října pobýval Wendi pokojně na meditaci v jednom z thajských klášterů. Když se vrátil do města Siem Reap v Kambodži, kde žije, oznámil mu majitel pronajatého bytu, že v jeho nepřítomnosti byt prohledala policie, která mu sdělila, že vzhledem k udání od APLE Wendiho podezřívá ze sexuálního zneužívání nezletilé dívky a žádala o otevření bytu. Policie byla překvapená tím, že Wendi není v Kambodži, ale, jak jí sdělil majitel bytu, nachází se právě v Thajsku.

K této domovní prohlídce přijelo dvacet policistů v sedmi autech. Majiteli nezbylo než byt otevřít, ale trval na své přítomnosti. Policie byt prohledala, avšak nenašla nic podezřelého, a také nezajistila nic z Wendiho majetku.

Majitel bytu také policii sdělil, že dívku i její matku osobně zná, protože ví, že Wendi obě podporuje a dívku se stará a dal mu svolení, aby mohly v jeho bytě občas přespát.

Po prohlídce nařídila policie majiteli bytu, aby jí nahlásil, až se Wendi vrátí. Ten se vrátil do Siem Reapu ve čtvrtek 26. října a pochopitelně byl šokován, když mu majitel oznámil, co se v jeho nepřítomnosti stalo. Wendi sám požádal majitele, aby ihned zavolal policii, že chce vše vysvětlit a bude policii kdykoli k dispozici.

To majitel bytu učinil, ale policie mu sdělila, že vzhledem k probíhajícím slavnostem se případu nemůže věnovat a že se tím bude zabývat až v týdnu po 30. říjnu 2017.

V sobotu 28. října se Wendi od přátel dozvěděl, že nezisková organizace APLE téhož dne ráno pravděpodobně za asistence policie odvedla nezletilou Bun Thoeuth z domku ve vesnici, kde žije, a to v nepřítomnosti a bez vědomí její matky.

Následujícího dne byl ráno zatčen kambodžskou policií i Wendi a obviněn ze sexuálního zneužívání nezletilé dívky.

Jak to tedy je s obviněním Wendiho

Máme od několika khmerských přátel nezávisle na sobě potvrzeno, že dívku celý den vyslychala nezisková organizace APLE bez přítomnosti policie, advokáta nebo jiné nezávislé osoby, případně sociálního pracovníka. Přitom na ni vyvinuli tvrdý psychický nátlak a vynutili z ní lživou výpověď, tak aby odpovídala celému vykonstruovanému obvinění. Poté zavolali policii.

Matka se v sobotu večer vrátila z práce na poli a hledala svou dceru. Bylo jí jen stroze oznámeno, že Bun Thoeuth je v péči APLE a domů se nevrátí. Dívku odmítli vrátit domů k matce a nadále ji zadržují proti její vůli.

Jeden z našich khmerských přátel hovořil s matkou, která mu sdělila, že to, co se stalo jí velmi mrzí a je jí to líto, a že za ní byli údajně pracovníci APLE, kteří jí nabízeli 5.000 USD za to, když Wendiho udá a potopí, tak aby byl odsouzen. To odmítla a zaměstnanci APLE odjeli s nepořízenou.

Wendimu následně policejní vyšetřovatel sdělil, že za udáním stojí matka dívky, které si prý dcera stěžovala, že ji Wendi pohlavně zneužívá, a proto se matka obrátila na policii a neziskovou organizaci APLE.

Jen o několik hodin později volal Wendimu další z kambodžských přátel, který navštívil matku a ta mu řekla, že za ní znovu byl neznámý muž, který se nepředstavil a vyhrožoval jí, že když Wendiho neudá, zavrou ji do vězení. Matka se tedy ze strachu nátlaku podvolila a udělala vše, co po ní dotyčný chtěl.

O matce malé Bun Thoeuth

Matka Bun Thoeuth je velmi chudá žena, vdova (manžel zemřel na AIDS), HIV pozitivní, s vysoce rozvinutým stupněm AIDS (vypadá o 40 let starší a je silně podvyživená), nemá stálé zaměstnání. Žije se svou dcerou Bun Thoeuth pod hranicí chudoby v chatrné chýši ve vesnici Sanday Village. *(Přesnější adresa je Sanday Village, u silnice Road Nr 67 směrem k chrámu Bantey Srey, 3 km severně od kruhové křižovatky na Korean-Cambodian Friendship Road, provincie Siem Reap.)*

Žije na okraji společnosti, neboť je stigmatizována virem HIV, a tím vyvržena z kambodžské společnosti stejně jako její dcera. Nicméně, o svou dceru Bun Thoeuth se stará jak nejlépe dokáže. Wendi do její chýše na svoje náklady a svépomocí instaloval přívod elektřiny z nejbližšího rozvaděče, který byl postaven na konci minulého roku. (Wendi je totiž původně vyučený elektrikář.)

O Wendim a jeho dceři Nikol

Když se Wendy o dívce dozvěděl bylo jí 13 let. Jednoho rána seděla na zemi před jeho obchodem s nápoji a nemluvila. Anglicky samozřejmě nemluvila vůbec, ale neodpovídala ani na otázky jeho khmerského přítele, od kterého měl Wendi pronajatý svůj obchod. Mentálně byla zhruba na úrovni šestiletého dítěte.

Byla velmi zanedbána, špinavá a v roztrhaném oděvu, silně podvyživená a hladová. Měla silně zkažené zuby a její celkový zdravotní stav byl velmi špatný. Lidé z vesnice ji i její matku považovali za spodinu společnosti, nikdo jim nepomohl.

Dívka se snažila chodit do školy, do které musela docházet několik kilometrů pěšky, zatímco ostatní děti jezdily na kole. Nikdo ji nechtěl svést kvůli jejímu onemocnění HIV. Neměla školní brašnu, ani žádné školní pomůcky. S okolím téměř nekomunikovala. Wendi jí s jejím souhlasem začal říkat Nikol, protože její khmerské jméno se mu nedařilo pořádně vyslovit. Dovolím si tedy i já používat nadále její nové jméno, Nikol.

V domě, kde Nikol se svou matkou bydlela, nebyly ani základní hygienické potřeby jako například zubní pasta, mýdlo, anebo prací prostředky. Wendi koupil Nikol nové kolo, oblečení, šampon, zubní pastu a další hygienické potřeby, stejně jako školní brašnu, pomůcky a učebnice. Matce kupoval základní potraviny, tak aby obě už netrpěly hladem a doplňoval vše, co bylo potřeba pro základní chod domácnosti a dodržování osobní hygieny.

Většinou nakupoval sám, protože měl obavy, aby matka neutratila peníze za nepotřebné věci. Drobné finanční částky jí později čas od času poskytl, když sám neměl čas, aby se matka mohla o sebe a Nikol alespoň v základní míře postarat.

S matkou i Nikol pravidelně navštěvoval nemocnici v Siem Reapu, kde se obě léčili a hovořil s ošetřujícím lékařem, který mu poskytl zdravotní dokumentaci Nikol a podrobně ho seznámil s jejím zdravotním stavem.

Wendi také odvedl Nikol k soukromému zubaři, který její zuby změnil doslova k nepoznání. Nikol se věnoval i co se týká vzdělávání. Snažil se ji učit angličtinu a různými zábavnými formami zlepšovat její mentální zdraví, motoriku a podobně, protože byla značně zaostalá.

Pořídil jí různé hračky a pomůcky, které pomáhají rozvíjet dětskou psychiku. Lékaři mentální zaostalost u dětí postižených virem HIV potvrzují a přisuzují to chemické léčbě. Nicméně, díky Wendiho pečlivé a trpělivé práci se Nikol podařilo posunout o obrovský kus vpřed.

Velmi se zlepšila v každém směru, a to jak psychicky, v chování či komunikaci, tak i fyzicky a zdravotně. Jaké bylo moje překvapení a radost, když mi poprvé řekla česky "Ahoj, jak se máš?" Změnila se doslova k nepoznání, a to mohou potvrdit desítky lidí v jejím okolí.

Nikol i její maminku bral Wendi na různé výlety v okolí města Siem Reap a vzal je také k moři, které ani jedna z nich nikdy v životě neviděla. Vše se dělo za plného vědomí a souhlasu matky, která měla z proměny Nikol upřímnou radost a byla šťastná a vděčná za Wendiho pomoc.

Nikol začala Wendimu říkat "papá" (tati), z čehož měl velkou radost. Také on o ní hovořil vždy jako o své dceři, a to i před soudem, který rozhodoval o jeho uvržení do vyšetřovací vazby.

Matka vždy věděla o každém pohybu Nikol. Pokud tedy nyní neziskovka APLE říká, že dívku zachránila ze spárů nebezpečného pedofila, kterého zaslouženě dostala za mříže, je to naprosto lživé a absurdní tvrzení.

Nikol tím velmi uškodili v jejím současném i budoucím životě. Asi si jen stěží někdo z nás dokáže představit jakým traumatem právě teď prochází. V tomto stavu a bez pomoci nemá žádnou budoucnost a pravděpodobně, s přihlédnutím k postoji kambodžské společnosti ke spoluobčanům s onemocněním HIV či AIDS, skončí velmi smutně.

Když jsem se od Wendiho den před jeho zatčením dozvěděl, že Nikol doslova unesli z domu, radil jsem mu, aby okamžitě opustil Kambodžu. Řekl mi na to: "Nemůžu odejít. Musím tady zůstat kvůli ní. Nic jsem neudělal a kdybych utekl, jako bych tím přiznal vinu. Chci tomu čelit, tak aby pravda vyšla najevo."

Druhý den byl zatčen. Naštěstí mu policie ponechala mobilní telefon za úplatek 50 USD na den. A tak mě informoval, co se stalo. Protože neměl u sebe dost peněz, odvezla jej policie do jeho bytu, kde s použitím svého notebooku odeslal Pavlovi Bergmanovi bankovní certifikát, tak aby měl přístup k jeho bankovním kontům.

Poté policie notebook zabavila stejně jako Wendiho starý foťák a v šuplíku našla nějaké kondomy a gel. Představte si to, kondomy u dospělého muže v zemi plné HIV. To přece nemůže být nikdo jiný, než sprostý podezřelý a jasný pedofil!

Den před jeho předvedením k soudkyni, která rozhodla o jeho předání do vyšetřovací vazby, napsala a vystavila neziskovka APLE jásavý a lživý článek o tom, jak se jí podařilo dopadnout nebezpečného pedofila z České republiky, který rok pracoval na tom, aby nebohou khmerskou rodinu dostal pod svoji plnou kontrolu a celou tu dobu znásilňoval malou dívku. Tento článek ze

svého webu stáhla vzápětí po tom, co jsme proti tomu před soudkyní vznesli protest společně s přítomným konzulem z českého velvyslanectví, panem Zamazalem. Pozdě, neziskoví přátelé, máme jej ofocený.

Nikdo z neziskovky APLE u soudu nebyl. Odmítám věřit tomu, že by se snad soudkyně s touto ctihodnou firmou znala. Pravda, moje důvěra byla poněkud nahlodána tím, že policista, který přivedl Wendiho k soudu, měl tričko s nápisem POLICE na zádech, a vpředu hrdě na prsou logo APLE.

Žádal jsem závěrem soudkyni, aby nechala Wendiho po dobu vyšetřování na svobodě, přičemž jsem jí na rovinu sdělil, že jsem mu radil, aby uprchl, a také, co mi na to odpověděl. Že tedy přes vědomí akutního nebezpečí zatčení zůstal v Kambodži.

Soudkyně však rozhodla o jeho předání do vazby s tím, že není rezidentem a nemá stálé bydliště a bylo by ho obtížné případně hledat. Wendi tedy zůstane ve vyšetřovací vazbě příštích šest měsíců, pokud se nestane zázrak, za který se všichni modlíme. Tak to nařizuje zákon a nejede přes to vlak.

Závěrem už jen důležitá poznámka.

Zajímalo nás, jak se neziskovka APLE k Wendimu vlastně dostala. K našemu nemilému překvapení jsme zjistili, že ho na něj anonymně upozornil český občan. Máme k tomu hodně velmi přesvědčivých indicií. On i mistr tesař se někdy utne. Známe jeho motivaci, a také způsob jak to udělal. Zbývá už jen několik střípků do mozaiky.

KDYSI JSME ZACHRAŇOVALI WILLYHO. DNES JE TŘEBA ZACHRÁNIT NIKOL a WENDIHO.

Prosíme všechny, kdo mohou jakkoli pomoci, třeba svými kontakty na mezinárodní a jiné organizace, aby se k nám připojili. Organizace jako například Amnesty International, Lékaři bez hranic nebo Člověk v tísni, by mohly zásadně přispět k tomu, aby se malá Nikol nepropadla zpátky tam, odkud jí Wendi pomohl.

Za vznik článku děkuji Pavlu Bergmanovi, který se na jeho obsahu naprosto zásadně podílel. Děkuji také našim khmerským přátelům, kteří nám nezištně pomáhají.

Ota Veverka

středa 1. listopadu 2017